

Oppspill til splittende debatt?

Bjørn Aksel Aasen

spesialist i klinisk psykologi, NPF, EMDR Europe Accredited Senior Trainer

Noe av det som fikk meg til å reagere på Skards kommentarer, er den stadige henvisningen til «pasientsikkerheten».

La meg først få takke Håkon Skard for svar på min utfordring om å dokumentere manglende pasientsikkerhet med ELTE-kandidater. Jeg må også si meg enig i hans konklusjon om «at de reelle forskjellene mellom psykologprofesjonen i Norge og andre land bør tydeliggjøres for studentene og at det gjøres en individuell (min utheving) vurdering av hvilke kompenserende tiltak det er behov for». Jeg våger også den påstand at hadde den praksisen fortsatt i 2016, hadde dette ikke blitt noen sak.

Jeg finner det likevel bemerkelsesverdig når presidenten karakteriserer innlegget mitt som et «oppspill til en splittende debatt». Splittelsen startet nok lenge før mitt innlegg og med psykologforeningens innspill før Skards tid som president. Og nettopp derfor er Skards konklusjon viktig og riktig; det er det reelle innholdet i studiet som må vurderes, og ikke som departementet skriver i sitt tilsvarende til ESA: «Særlig gjelder dette regler og praksis knyttet til psykologyrket i Ungarn.»

...henvisningen til «pasientsikkerheten» (...) fortoner seg som et retorisk uangripelig argument.

Nå har jeg aldri beskyldt Skard for å bruke betegnelsen B-psykologer, men spør ELTE-kandidatene om hva de opplever som splittende og B-stempling, når de i det kompenserende programmet får pensum fra psykologistudiet repetert, denne gangen på norsk. Det er på sin plass å vise til redegjørelsen fra ELTE, som viser at 90 % av innholdet i dette programmet er dekket i studiet. ELTE-studiets reelle innhold har vært fraværende i debatten, men det må være kandidatenes reelle kompetanse som skal vurderes, og ikke deres formelle status i hjemlandet. For eksempel har danske psykologer vesentlig lavere anseelse og maktposisjon vis-à-vis psykiatere, sammenlignet med de norske, men det gjør dem vel ikke uskikket og ikke «pasientsikre» her i landet?

Noe av det som først fikk meg til å reagere på Skards kommentarer, er den stadige henvisningen til «pasientsikkerheten». Dette fortoner seg som et retorisk uangripelig argument. Hvem er vel motstander av pasientsikkerhet? Når jeg utfordrer presidenten til å dokumentere manglende «pasientsikkerhet», er også det et retorisk grep, for selvfølgelig kan han ikke dokumentere dette. I stedet blir svaret en sirkeldefinisjon: Er du autorisert, ivaretas pasientsikkerheten, for det finnes ikke B-psykologer i Psykologforeningen. Er du ikke autorisert, ivaretas heller ikke pasientsikkerheten. Retorikken insinuerer at ELTE-psykologene er en fare for nettopp pasientsikkerheten. Men er de autorisert og NPF-medlemmer, er de per definisjon «sikre».

Med ønske om å unngå videre splittelse avslutter jeg mitt engasjement i denne debatten og håper på at Psykologforeningen fremmer synspunkter om reelt innhold og ikke formaliteter.